

Sygn. akt II Cz 295/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

Sędziowie: SO Piotr Starosta

SO Tomasz Adamski

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2015 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku wierzyciela (...) Bank (...) S.A. we W.

przeciwko dłużnikowi Z. S.

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

na skutek zażalenia dłużnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Świeciu VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Tucholi z dnia 30.09.2014 roku,

sygn. akt VI Co 1617/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 295/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Świeciu postanowieniem z dnia 30.09.2014 roku odrzucił skargę dłużnika na orzeczenie referendarza sądowego tj. postanowienie z dnia 24.03.2014 roku o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że zgodnie z art. 398²² § 4 kpc skargę wnosi się w terminie tygodniowym od dnia doręczenia stronie postanowienia referendarza sądowego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. W art. 795 kpc wskazano, iż termin do wniesienia zażalenia na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności dla dłużnika biegnie od dnia doręczenia mu zawiadomienia o wszczęciu egzekucji. Jak wynika z akt egzekucyjnych dłużnik został zawiadomiony o wszczęciu egzekucji w dniu 30.06.2014 roku, co oznacza, że termin do wniesienia skargi upłynął z dniem 07.07.2014 roku. Dłużnik tymczasem wniósł skargę w dniu 14.07.2014 roku.

Wobec tego Sąd na mocy art. 398²² § 5 kpc skargę jako wniesioną po upływie terminu odrzucił.

Zażalenie na to postanowienie wniósł dłużnik, domagając się jego uchylenia twierdząc, iż skarga została złożona w terminie bowiem w rzeczywistości dłużnik otrzymał zawiadomienie w dniu 07.07.2014 roku. Zdaniem dłużnika doręczenie nastąpiło w trybie art. 138 kpc albowiem korespondencję zawierającą zawiadomienie o wszczęciu egzekucji odebrała żona dłużnika.

Wierzyciel w odpowiedzi na zażalenie wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika należało uznać za bezzasadne. Nie ma wątpliwości, iż dłużnikowi zawiadomienia o wszczęciu egzekucji zostało doręczone w sposób wskazany w art. 138 kpc w dniu 30 czerwca 2014 roku. Jak wynika z akt egzekucyjnych przesyłkę odebrała matka dłużnika K. S. tj. dorosły domownik.

Doręczenie korespondencji dorosłemu domownikowi staje się skuteczne, przy założeniu spełnienia warunków określonych w art. 138 § 1, w chwili, w której pismo odbierze osoba wskazana w tym przepisie. Innymi słowy, elementem konstrukcyjnym doręczenia jest podjęcie się przez osoby wskazane w art. 138 § 1 oddania pisma adresatowi. Okoliczność, czy i kiedy doszło do przekazania pisma adresatowi, pozostaje bez znaczenia dla oceny skuteczności doręczenia i rozpoczęcia biegu terminów procesowych wynikających z dokonania doręczenia. Wykazanie, że osoba, która odebrała pismo nie przekazała go adresatowi lub uczyniła to z opóźnieniem, może mieć znaczenie jedynie przy ocenie zasadności wniosku o przywrócenie terminu (postanowienie SN z dnia 26 września 2013 r., II CZ 45/13, LEX nr 1413042).

W niniejszej sprawie dłużnik nie podważył w żaden sposób domniemania skuteczności doręczenia mi zawiadomienia o wszczęciu postępowania egzekucyjnego. Nie złożył również wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi, twierdząc w zażaleniu, że została ona złożona terminowo. Dłużnik nie tylko nie obalił domniemania skuteczności doręczenia zastępczego w trybie art. 138 kpc ale nie przedstawił nawet w zażaleniu żadnej okoliczności mogącej chociażby wzbudzać wątpliwości co do prawidłowości tego doręczenia.

Skoro dłużnik nie podważył skutecznie zaskarżonego postanowienia wniesione przez niego zażalenie należało oddalić na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc i art. 13 § 2 kpc jako bezzasadne.